



SZLAK ROWEROWY nr 4 – ŚREDNICOWY WOLA RADZISZOWSKA GARCOWIEC – MOGILANY SKRZYSZÓW 16,34 km

Szlak stanowi skrót dla szlaku czerwonego, okrężnego gminy Skawina (trasy nr 2) przecinając jego pętlę w połowie. Ma charakter liniowy, tj. z Lasu Bronaczowa, gdzie przecina wsp. trasę 2 został poprowadzony do Mogilan, a następnie do pętli szlaku czerwonego gminy Świątniki Górne. Od zach. może być wykorzystany przez gminę Kalwaria Zebrzydowska czy innych projektodawców szlaków i dalej przedłużony.

Szlak charakteryzuje się wysokimi walorami krajobrazowymi prowadząc przez widokową wyniosłość Chorzyn nad Wolą Radziszowską, Las Bronaczowa oraz widokowe wierzchowiny w Mogilanach i ich rejonie. Niestety nie udało się, wbrew wstępnym koncepcjom ograniczyć jego przebiegu ruchliwą drogą powiatową 1939K z uwagi na całkowitą degradację drogi gminnej o nrze ewidencyjnym 1158 w obrębie Radziszów prowadzącą stokiem Drożdownika.

0,0 + 1,62 km początek trasy przy skrzyżowaniu dróg za ostatnimi domami osiedla Woli Radziszowskiej - Garcowiec; stanowisko informacyjne nr S-06.

Ze skrzyżowania trasa prowadzi w kierunku wschodnim, wąskim asfaltem ku widocznym w oddali zabudowaniom kolejnego osiedla Woli Radziszowskiej – Chorzyn. Będziemy podążać cały czas lekko falistym grzbietem wzniesienia. W początkowym punkcie trasy, na wysokości 319,0 m n.p.m. obserwujemy, że droga początkowo opada w płytkie siodło, zaś dalej wznosi się ku wspomnianym zabudowaniom Chorzyn, które osiągamy po niespełna 0,7 km. Wnet mijamy drugą grupę zabudowań, po 0,3 km ostatnią, nie licząc położonych niżej, z dala od drogi, która prowadzi lekko faliście widokowymi, południowymi stokami wzniesień dźwigających się na poziom 330 m n.p.m.. Bardziej odczuwalny podjazd nastąpi za ostatnimi zabudowaniami, gdy droga dotychczas asfaltowa przejdzie w szutrówkę, która wyprowadzi nas niemal na wierzchowinę, pod opuszczone gospodarstwo (stara drewniana chałupa ze stodołą). Od jego zach. strony dochodzi droga gruntowa, którą poprowadzono trasę nr 3 – niebieski szlak rowerowy.

Droga przez Chorzyny jest praktycznie wolna od ruchu kołowego, prowadząca praktycznie niezabudowanym terenem, z szeroką panoramą na wzniesienia Pogórza Wielickiego i dalej Beskidów; idealna dla rowerów.

1,62 km + 2,64 km Chorzyny koniec projektowanej trasy nr 3; stanowisko informacyjne S-13.

Przy opuszczonym gospodarstwie, nie zmieniając kierunku wjeżdżamy na drogę gruntową, która po 0,49 km wykonuje rozległy podwójny zakręt na szczycie wzniesienia na poziomie 331,1 m n.p.m. Miejscami nawierzchnia drogi jest zerodowana, odcinkowo porośnięta trawą; w sumie jednak zupełnie dobrze przejezdna. W tym też rejonie po raz pierwszy otwiera się widok w kierunku północnym, ze Skawiną na pierwszym planie. Ze szczytu wyniosłości trawiasta droga sprowadza prosto na wsch. i skręca pod kątem prostym w lewo, na płn. Od zakrętu droga posiada już szutrowo-tłuczniową nawierzchnię.

Opisany odcinek drogi gruntowej od pierwszego zakrętu za opuszczonym gospodarstwem, aż do zakrętu na płn. nie jest wydzielony ewidencyjnie. Droga biegnie tu na długości 390 m dokładnie granicą różnych gruntów – działek, i jak stwierdzono przy trasowaniu szlaku jest wykorzystywana, zapewne przez mieszkańców Chorzyn, jako skrót dojazdu od strony Radziszowa. Uznano, że prowadzenie szlaku rowerowego nie naruszy niczyich interesów; w przeciwnym wypadku w ogóle przejście szlaku przez Chorzyny nie było by możliwe. Należy zwrócić uwagę, że od zakrętu opisywanej drogi ku płn. odbiega droga gminna o nrze ewidencyjnym 1158 (obr. Radziszów) schodząca do Radziszowa, gdzie nosi nazwę ul. Chorzyny. W toku sprawdzeń okazało się, że za ostatnimi zabudowaniami droga jest podorana, zaś dalej zarosła. Widoczne są jednak ślady od kół wzdłuż niej, wygniecione na łące, także ślady ścieżki wydeptanej przez pieszych, co świadczy, że ciąg ten jest w jakiś sposób wykorzystywany przez mieszkańców. Wykorzystanie tej drogi pod szlak ograniczyłoby jego przejście ruchliwą drogą powiatową do 109 m. Obecnie wynosi ono 0,9 km.

Od zakrętu, po wjeździe na kamienisto-szutrową drogę nadal łagodnie zjeżdżamy w dół. Stanowi ona przedłużenie ul. Lenieckiej, wychodzącej z Radziszowa. Droga ta jest okolona drzewami; prowadzi przez rzadki zagajnik. Po ok. 0,4 km łagodnie skręca na płn.-wsch. prowadząc wśród pól. Wnet też pojawia się nawierzchnia z recykliny; mniej więcej na wysokości biegnącej tędy linii wysokiego napięcia. Przez około 0,5 km jedziemy prawie płasko, terenem niezabudowanym, z widokiem ku wsch. na przeciwległe zbocze doliny. Lecz wnet za odchodzącą od prawej drogą polną

tr(przedłużenie ul. Lipowej) rozpoczynamy zjazd do Radziszowa, w dolinę Skawinki, który w obrębie zabudowań staje się dość ostry. W sumie licząc od kulminacji wierzchowinowej na wysokości 331,1 m np.m. do Radziszowa tracimy 112 m wysokości (na dł. 1,93 km), w tym od opisanego skrzyżowania na długości 0,6 km – 42 m wysokości względnej. Dojeżdżamy do ruchliwej głównej ulicy Zawodzie - drogi powiatowej 1939K, opodal przejazdu kolejowego, skręcając na nią w prawo. Droga tą prowadzi rowerowy Szlak Bursztynowy. Wyjazd o ograniczonej nieco widoczności. Niezbyt korzystny jest także lewoskręt z przeciwnego kierunku.

4,26 + 2,78 km Radziszów, droga powiatowa 1939K; stanowisko informacyjne S-14.

Ze skrzyżowania do centrum Radziszowa i projektowanego szlaku czarnego (tr. 5) zaledwie 0,7 km drogą 1939K, którą prowadzi Szlak Bursztynowy. Stąd konieczne na skrzyżowaniu umieszczenie drogowskazów, ewentualnie schematycznej mapy szlaków.

Droga powiatowa prowadzi lekko faliście, łagodnymi zakrętami. Po 0,8 km od prawej zwróćmy uwagę na duże skrzyżowanie z bocznymi ulicami Drożdżownik i Chorzyny. Wnet, bowiem nieco podjeżdżając, na zakręcie szosy opuszczamy ją skręcając w odchodzącą skośnie ul. Torową. Skręt jest dość niewygodny i niezbyt bezpieczny; także skręt na drogę pow. z przeciwnego kierunku, na podjeździe. Ul. Torowa opada na dystansie 0,12 km do niestrzeżonego przejazdu kolejowego, za którym skręca w prawo, prowadząc dalej wzdłuż torów od prawej i rzadkiej zabudowy od lewej. Po 0,59 km recyklingowa nawierzchnia zamienia się w utwardzoną gruntową, a za ostatnim domkiem (zapewne stacyjnym) przechodzi w trawiastą, lecz o ustabilizowanym, twardym podłożu. Po 0,2 km dalszej jazdy wzdłuż torów dojeżdżamy do stacji trafo na „ałówece”, na wysokości mało widocznego spoza drzew budynku stacji PKP w Radziszowie (6,07 km). Tu droga w naturalny sposób skręca na prawo, tj. na wsch. Jest trawiasta, szeroka i wykoszona, a jej brzegiem prowadzi wąski betonowy chodnik, który będzie wytyczał dalszą drogę, aż do kolejnych zabudowań Radziszowa i drogi powiat. 1940K, tj. ul. Podlesie. I tak, jedziemy betonowym chodnikiem mijając po prawej samotny domek letniskowy, przy którym kończy się droga. Prowadzi nas dalej pośród zarośli i młak betonowy chodniczek, który po 0,42 km od stacji PKP doprowadza do kładki na Skawince. Trzeba, by ją przekroczyć pokonać parę schodków. Kilkadziesiąt m dalej, za zakrętem betonowej ścieżki przekraczamy kolejny mostek nad rozlewiskiem, już płasko, bez jakichkolwiek schodków. Za nim chodnik prowadzi prosto do zabudowań i drogi powiatowej 1940K.

Opisany przejazd 0,9 km niezwykle ruchliwą drogą powiatową 1939K jest wynikiem braku drożności drogi gminnej 1158. Ul. Torowa, o całkowicie uspokojonym ruchu, li tylko dojazdowym do posesji, jest niezwykle dobrym traktem dla rowerów. Podobnie dobrym jest przejazd od stacji do drogi pow. 1940K w Radziszowie betonowym chodnikiem dla pieszych, dościowym do stacji. Chodnik jednak, co należy podkreślić, od kilkudziesięciu lat nie posiada zalegalizowanego wyjścia na perony. Obecnie jego stan jest w miarę dobry; podobnie mostków. Szerokość chodnika, w granicach 1 m nie odgrywa tu roli. Nie ma ruchu pieszych (mało kto jeździ koleją), zaś spodziewany ruch rowerów z pewnością nie spowoduje sytuacji kolizyjnych. Podkreślić nadto trzeba walory krajobrazowe owego traktu, który prowadzi pośród niezmaconej infrastrukturą zieleni.

Od stacji opisanym chodnikiem prowadzi obecnie do Lasu Bronaczowa szlak pieszy zielony, który w niniejszej koncepcji ma zostać zamieniony na opisywany szlak rowerowy, aż do Rynku w Mogilanach.

Po wyjeździe na drogę powiatową 1940K skręcamy w lewo, by po 0,15 km znaleźć się na obszernym placu, przy którym znajduje się przystanek MPK oraz sklep.

7,04 + 3,18 km Radziszów, ul. Spacerowa; stanowisko informacyjne S-15.

Z uwagi na fakt, iż przy wspomnianym placu u początku prowadzącej do Lasu Bronaczowa ul. Spacerowej zatrzymują się weekendowi turyści, a także z uwagi, że jest to miejsce dobrze postrzegane z drogi wskazane wystawienie stanowiska informacyjnego w poszerzonym zakresie, tj. z mapą okolicy (Lasu Bronaczowa) uwzględniającej szlaki i zawierającej w tym zakresie stosowne informacje.

Szutrową ul. Spacerową podjeżdżamy 0,3 km na polanę na skraju Lasu Bronaczowa, gdzie rozchodzą się leśne drogi i szlaki. Tu projektowane jest kolejne **stanowisko informacyjne S-16**, uwzględniające głównie projektowany szlak spacerowy (trasa nr 10). Stąd kierujemy się zamkniętą szlabanem tzw. Drogą Wojskową, dobrą szutrowką prowadzącą grzbietem wzniesienia na wsch. przez cały Las Bronaczowa. Kulminacja wzniesienia jest na poziomie 351,6 m n.p.m., co oznacza, że z poziomu placu w Radziszowie 224,3 m n.p.m. musimy pokonać 127 m wysokości na dystan-

sie 2,29 km. Jak możemy zaobserwować Droga Wojskowa już od szlabanu zaczyna się wznosić przez 0,7 km, aż do podłużnej polany, od której już jedziemy bardzo nieznacznie w dół jeszcze 0,3 km, aż do zakrętu w prawo, na płd.-wsch. Po dalszych 0,22 km przejazdu, na kolejnym zakręcie w lewo od prawej dochodzi szlak pieszy niebieski i docelowo projektowany szlak spacerowy (tr. 10). Obecnie skrzyżowanie jest odlesione i wykorzystane, jako składnica drewna. Od lewej, na zachowanej sośnie pozostały prawie nowe drogowaskazy szlaków pieszych. Za zakrętem Droga Wojskowa ponownie zaczyna się wznosić. Po 0,45 km, na kolejnym zakręcie, podobnie odlesionym, projektowany szlak spacerowy odbiega na płn. wspólnie z dochodzącym tu szlakiem rowerowym czerwonym, okrężnym gminy Skawina, tj. tr. nr 2. Przy drodze – od prawej stoi zielony kontener na śmieci. Na skrzyżowaniu tym projektowane **stanowisko informacyjne S-17**. Nie zmieniając kierunku, jedziemy wspólnie ze szlakiem czerwonym (tr. 2) 0,25 km. Po jego odejściu na płd. (w prawo) czeka nas jeszcze tylko 0,12 km do osiągnięcia kulminacji 351,6 m n.p.m., na granicy gmin Skawina i Myślenice (10,04 km). Odtąd już łagodnie opadamy 0,84 km, prosto Drogą Wojskową, aż do napotkania pierwszej od lewej wyraźnej drogi leśnej, w którą skręcamy.

10,22 + 4,09 km Las Bronaczowa; początek szlaku czarnego pieszego; stanowisko informacyjne M-01.

Przy skrzyżowaniu zaczyna się pieszy szlak czarny do Sieprawia prowadzący nadal Drogą Wojskową. Nasza trasa skręca w lewo, na płn., tak jak obecne znaki szlaków pieszych – zielone i niebieskie.

Po lekkim podejściu, trasa łagodnie opada przez 0,25 km, po czym znów przez kolejne 0,34 km wznosi się z wysokości 315 m n.p.m. do wys. 338,6 m n.p.m. osiągając granicę gmin Myślenice i Mogilany. Następnie szlak skręca lekko w stronę północno-wschodnią, i trawersując stoki wzniesienia (ok 347,5 m n.p.m.), po lekkim podejściu, po 0,16 km doprowadza do rozwidlenia szlaków: niebieskiego pieszego (tr. 16), zielonego pieszego (tr 17) oraz opisywanego tr 4. Szlaki nr 4 i 17 skręcałyby w stronę wschodnią natomiast szlak nr 16 prowadzi dalej prosto drogą. Po 0,21 km nieznacznego podjazdu osiągamy kulminację wzgórza 344,7 m n.p.m. po 0,11 km skręcamy lekko w prawo osiągając skraj lasu. Po kolejnych 0,15 km zjazdu, osiągamy drogę gminną nr 370 ul. Żary, którą w lewo na północ.

Opisywany, szutrowy odcinek projektowanego szlaku, prowadzi lasem do ul. Żary. W następnym odcinku trasy będą jeszcze dwa krótkie odcinki leśne, stanowiące odgałęzienia głównego kompleksu Lasu Bronaczowa.

Wjeżdżamy w szeroką szutrową drogę – ul. Żary (historycznie Wielka Droga). Nią początkowo 0,21 km płasko lasem. Pod koniec odcinka leśnego zaczyna się zjazd. Mijamy po prawej ul. Bukową i wjeżdżamy w ul. Mogilańską – przedłużenie ul. Żary. Po kolejnych 0,17 km zjazdu, 0,12 km odcinek w lesie, na skraju, którego osiągamy wysokość 300 m.

Z tego miejsca do centrum Mogilan szlak pokonuje przewyższenie 90 m na odcinku 2,22 km.

Podjazd w kierunku północnym. Po 0,61 km mijamy wlot ul. Rzymskiej na wysokości 327 m n.p.m. Następne 0,31 km doprowadza nas do zakrętu ul. Mogilańskiej w prawo na wschód. Wielka Droga wraz ze szlakiem pieszym prowadzi dalej na północ. Szlak nr 4 prowadzi dalej ul. Mogilańską w kierunku wschodnim. Po 0,08 km osiągamy wysokość 350 m n.p.m. i punkt widokowy.

Omawiany odcinek trasy wyróżnia się wybitnymi walorami widokowymi. Tuż za lasem przy początku podjazdu, otwierają się widoki na dolinę Włosanki (na zachód), widać też z bardzo ciekawej perspektywy centrum Mogilan (północny wschód). W miarę zdobywania wysokości pokazuje się nam coraz rozleglejsza panorama. Najlepszym miejscem do jej podziwiania na omawianej trasie jest punkt oddalony o 0,08 km od zakrętu (rozwidlenia ul. Mogilańskiej oraz Wielkiej Drogi). Rozpościera się z niego widok od Beskidu Małego na zachodzie, poprzez Beskid Żywiecki, Beskid Średni, Tatry, Gorce po Beskid Wyspowy na południowym wschodzie. Na pierwszym planie dominują pobliskie wzgórza Pogórza Wielickiego z charakterystycznym Lasem Bronaczowa.

Nawierzchnia ul. Żary i ul. Mogilańskiej to gruboziarnisty szuter, z dużą ilością luźnych, dużych rozmiarów kamieni, uciążliwy dla rowerów. Należy przewidzieć poprawienie jakości tej drogi poprzez utwardzenie szutrowaniem (tak by w wyniku działań powstała droga z ubitym materiałem drobnoziarnistym).

Ul. Mogilańską dalej na wschód. Najpierw płasko, po 0,18 km wjeżdżamy w obszar zabudowany, (nawierzchnia asfaltowa). Po 0,29 km droga zaczyna się coraz bardziej wznosić oferując ambitny podjazd do centrum Mogilan, w którym znajdujemy się po 0,84 km podjazdu.

14,31 + 2,03 km Mogilany Rynek; stanowisko informacyjne M-02.

Przy Rynku w Mogilanach konieczne jest wystawienie tablicy informacyjnej z mapą obrazującą sieć szlaków, drogowskazów oraz parkingu dla rowerów. Zbiegają się tu dwa szlaki piesze: czarny (tr. 18), zielony (tr. 17) oraz opisywany rowerowy (tr. 4). Nieopodal Zespół Dworski Konopków, Kościół Parafialny p.w. Św. Bartłomieja, Urząd Gminy (należy rozważyć także stworzenie punktu informacji turystycznej w Urzędzie Gminy).

Z Rynku udajemy się w kierunku wschodnim ul. Św. Bartłomieja Apostoła, najpierw nieznacznie w górę, by po 0,23 km na wysokości gimnazjum zacząć zjazd dalej ul. Św. Bartłomieja Apostoła. Po 0,09 km skręt w lewo na północ i przejazd prosto na północ w ul. Słowińską w stronę kładki nad „zakopianką” – 0,22 km. Wjeżdżamy na ul. Celiny (do końca szlaku droga gminna nr 264/1) i po 0,35 km od kładki dojeżdżamy do skrętu dróg, przy kapliczce. Dalej w dół 0,48 km do końca utwardzonej, asfaltowej drogi. Następnie do koryta potoku Łażnik w dół drogą gruntową 0,11 km. Przejście kładką i podjazd do drogi utwardzonej 0,1 km. Po 0,13 km ul. Skrzyszów dojeżdżamy do ul. Działy. Tu, przy szlaku czerwonym (tr. Nr 7) szlak się kończy.

W okolicach potoku Łażnik, może zaistnieć konieczność prowadzenia roweru z racji znacznych deniwelacji oraz nieutwardzonej drogi gruntowej, która tamtędy prowadzi.

16,34 km Mogilany Skrzyszów; koniec trasy; połączenie z tr.7 – szl. rowerowym czerwonym, okrężnym gm. Świątniki Grn. stanowisko informacyjne M-03.

Uwagi, podsumowanie:

- szlak może być realizowany w obecnym stanie,
- w dalszym etapie należy poprawić przejście przez potok Łażnik (gm. Mogilany), a także rozważyć możliwość reaktywacji drogi gminnej nr 1158/obr. Radziszów, uznanej za drogę publiczną nr 601098K celem skrócenia przejazdu drogą powiatową 1939K w Radziszowie.

zał.

- kilometraż trasy
- mapy topograficzne 1:10 tys.